

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/247/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113233182
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113233182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: J. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX W. I. XXX, štátny občan SR, právne zastúpeného spoločnosťou: ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 790/13, 010 01 Žilina, IČO: 47 245 841, proti odporcovi: O. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX Z., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 460,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 18C 272/2013-29 zo dňa 07.02.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 18C 272/2013-29 zo dňa 07.02.2014

potvrďuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 460,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 2.000,00 Eur od 26.06.2012 do 22.03.2013 a zo sumy 460,00 Eur od 23.03.2013 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súčasne uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 118,28 Eur titulom trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odporcovi tiež uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 27,50 Eur Slovenskej republike na účet Okresného súdu Žilina, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 07.10.2013 doručeným okresnému súdu dňa 09.10.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 460,00 Eur spolu s úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 18.06.2013 Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 3T/80/2013-72 schválil dohodu o vine a treste zo dňa 10.05.2013 uzavretú medzi prokurátorom a obvineným - odporcom, ktorý bol uznaný vinným a daným skutkom spôsobil navrhovateľovi škodu vo výške 2.000,00 Eur, z ktorej navrhovateľovi vrátil sumu 1.540,00 Eur v priebehu skráteného vyšetrovania.

Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 3T/80/2013-72 zo dňa 18.06.2013, bol odporca uznaný vinným, nakoľko dňa 24.02.2012 uzavrel v postavení zhotoviteľa DESTAF - Ľuboš Frnčo, písomnú zmluvu o dielo s objednávateľom - navrhovateľom, v ktorej sa zaviazal dodať objednávateľovi plastové okná s príslušenstvom v lehote 30 dní od zaplatenia zálohy vo výške 2.000,00 Eur, ktorá mu bola uhradená dňa 27.02.2012, avšak okná, ani príslušenstvo objednávateľovi nedodal a prevzatú zálohu mu nevrátil, ale ju minul na iné účely, čím spôsobil poškodenému škodu 2.000,00 Eur, z ktorej sumy čiastku vo výške 1.540,00 Eur vrátil

poškodenému až v priebehu skráteného vyšetrovania, teda na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.06.2013. Navyše z uvedeného trestného spisu vyplýva, že odporca bol uznaný z obdobného skutku aj v konaní č. k. 3T/103/2013, v ktorom spôsobil škodu 1.700,00 Eur. Prevzatie zálohy odporcom od navrhovateľa vyplýva aj z potvrdenky Cn0014703 - záloha na okná + príslušenstvo. Z histórie transakcií vyplýva, že odporca zaplatil navrhovateľovi sumu 1.540,00 Eur až dňa 22.03.2013. Súčasťou spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/80/2013 je aj vyhlásenie odporcu, že rozumie tomu, čo sa mu kladie za vinu a vie prečo je trestne stíhaný. Rovnako z zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 18.06.2013 v uvedenej veci vyplýva, že odporca prehlásil, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, a že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok. Odporca za svoje konanie bol uznaný vinným a poškodený - navrhovateľ bol odkázaný so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy o dielo v zmysle Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa odporca zaviazal dielo vykonať pre objednávateľa - navrhovateľa dielo - okná s príslušenstvom, pričom od navrhovateľa prevzal za tým účelom zálohu 2.000,00 Eur. Napriek tejto skutočnosti odporca dielo nezhotovil a zálohu navrhovateľovi nevrátil. Následne navrhovateľ listom zo dňa 11.06.2012 od zmluvy o dielo odstúpil, keďže nebol dodržaný termín dodania diela, pričom dielo nebolo dodané ani v ďalších dohodnutých termínoch. Odstúpenie od zmluvy bolo doručené odporcovi dňa 20.06.2012. Uvedené odstúpenie od zmluvy odporca ničím nenamietal, no napriek tomu zálohu navrhovateľovi nevrátil v celej výške.

S poukazom na ust. § 642 ods. 1, 2, ako aj ust. § 48 Občianskeho zákonníka okresný súd konštatoval, že zo strany navrhovateľa došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, no napriek tomu odporca vrátil navrhovateľovi iba časť zálohy vo výške 1.540,00 Eur až počas skráteného vyšetrovania dňa 22.03.2013, t.j. takmer po roku od odstúpenia od zmluvy. Odporca tvrdil, že sa dostal do finančných problémov, a preto nemohol dodať okná, keďže iní klienti mu neplatili faktúry. Obsah spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/80/2013 však jasne nasvedčuje tomu, že odporca okná a príslušenstvo navrhovateľovi nedodal a prevzatú zálohu mu nevrátil, ale ju minul na iné účely, čím spôsobil poškodenému t.j. navrhovateľovi škodu vo výške 2.000,00 Eur. Následne odporcova obrana v konaní spočívala v tom, že tvrdil, že navrhovateľovi poslal faktúru na sumu 460,00 Eur za príslušenstvo, ktoré mu bolo dodané. Odporca v konaní žiadnu faktúru vystavenú pre navrhovateľa nepredložil. Takýto postup by bol nelogický aj z toho dôvodu, že navrhovateľ odstúpil od zmluvy a okná s príslušenstvom si zabezpečil od iného dodávateľa, ktorého potvrdil aj odporca. Odporca ďalej tvrdil, že danému dodávateľovi on odovzdal príslušenstvo k oknám pre navrhovateľa, keďže sa jedná o dodávateľa s ktorým sám dlhšie spolupracuje a on sám navrhovateľovi zohnal iného dodávateľa. Zároveň potvrdil, že s navrhovateľom nekomunikoval. V prejednávanej veci mal však okresný súd preukázané, že navrhovateľ po odstúpení od zmluvy už u odporcu nič neobjednával. Vyhľadal si iného dodávateľa, ktorý mu dielo dodal. Navrhovateľ s odporcom už nemal žiadny ďalší právny vzťah a pokiaľ odporca niečo dodal pre navrhovateľa inej osobe, vznikol tak právny vzťah medzi odporcom a treťou osobou, ale nie vo vzťahu k navrhovateľovi. Na uvedenom závere súdu nič nemení ani okolnosť, ak by príslušenstvo bolo nakoniec dodané skutočne navrhovateľovi. Odporca sám v konaní potvrdil, že navrhovateľ príslušenstvo od neho nepožadoval, žiadna objednávka po odstúpení od zmluvy zo strany navrhovateľa mu nebola daná a že toto príslušenstvo dodal tretej osobe. Rovnako z mailovej korešpondencie medzi účastníkmi zo dňa 24.09.2012 vyplýva, že odporca sa ospravedlňoval navrhovateľovi za vzniknutú situáciu ohľadne dodávky diela, pričom odporca potvrdil, že sa stretol s majiteľom Oknodizajnu (dodávateľ navrhovateľa), ktorý mu oznámil, že už okná s príslušenstvom dodal navrhovateľovi. Odporca uviedol, že nechce pripraviť navrhovateľa o peniaze, ktoré mu vráti, a to čiastku 2.000,00 Eur, a to do konca mesiaca október 2012.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti tvrdenia odporcu v konaní boli podľa názoru súdu I. stupňa značne rozporné. Napriek všetkému však odporca vrátil navrhovateľovi dňa 22.03.2013 iba sumu 1.540,00 Eur. Rovnako z mailovej korešpondencie medzi účastníkmi zo dňa 24.09.2012 vyplýva, že odporca uviedol navrhovateľovi, že má vedomosť o tom, že navrhovateľovi iná firma dodala okná s príslušenstvom za sumu 2.000,00 Eur a peniaze mu vráti do konca mesiaca október 2012. Odporca v konaní tvrdil, že mal dňa 30.05.2013 zaslať navrhovateľovi faktúru za príslušenstvo, ktoré od neho žiadal Oknodizajn. Tým, že odporca zvyšok zálohy navrhovateľovi nevrátil, bezdôvodne sa obohatil na úkor navrhovateľa. Z právneho hľadiska je irelevantné, či príslušenstvo dodávané odporcom bolo následne dodané navrhovateľovi. V takom prípade by odporca bol aj tak iba subdodávateľom, ktorému vznikol

nárok len voči tomu subjektu, ktorému príslušenstvo odovzdal. S poukazom na ust. § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, keďže zo strany navrhovateľa došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy o dielo, bol odporca povinný vrátiť navrhovateľovi zálohu 2.000,00 Eur. Keďže mu vrátil iba sumu 1.540,00 Eur, vo zvyšnej časti sa bezdôvodne obohatil. Pokiaľ sa odporca v konaní domáhal akéhosi započítania danej sumy z dôvodu dodania príslušenstva navrhovateľovi cez iného dodávateľa, takéto tvrdenie odporcu vyhodnotil prvostupňový súd ako účelové, s poukazom na jeho mailovú korešpondenciu s navrhovateľom zo dňa 24.09.2012 a tiež vzhľadom na jeho vyjadrenia v rámci trestného konania, v ktorých potvrdil svoje konanie, ako aj skutočnosť, že navrhovateľovi bolo dielo dodané iným dodávateľom a zároveň súd nemal zistený žiadny vznik iného zmluvného vzťahu medzi účastníkmi. S poukazom na uvedené skutočnosti obranu odporcu v konaní, prvostupňový súd vyhodnotil ako účelovú a zaviazal ho na zaplatenie žalovanej istiny. Vzhľadom na tom, že odporca si svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu nesplnil, dostal sa do omeškania ako dlžník s platením svojho peňažného záväzku navrhovateľovi. Tým vzniklo navrhovateľovi právo na úroky z omeškania (v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.). Súd uznal úrok z omeškania požadovaný navrhovateľom vo výške 9% ročne ako primeraný v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to zo sumy 2.000,00 Eur od nasledujúceho dňa po doručení odstúpenia od zmluvy do čiastočného zaplatenia a od 23.03.2013 zo sumy 460,00 Eur. Výšku sadzby súd nedokazoval s poukazom na ust. § 121 O.s.p. S poukazom uvedené skutočnosti okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel.

Ďalšie návrhy na vykonanie dôkazov zo strany odporcu zamietol, keďže skutočnosť či dodal firme Oknodizajn príslušenstvo, a že navrhovateľovi následne v roku 2013 vystavil faktúru by nemala vplyv na rozhodnutie v tejto veci s poukazom na skutočnosť, že po odstúpení navrhovateľa od zmluvy už medzi účastníkmi nebol žiadny zmluvný vzťah. Akékoľvek vystavenie faktúry odporcom pre navrhovateľa je preto neopodstatnené.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech ich náhradu voči odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Tieto trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia advokátky, ktorá zastupovala navrhovateľa v tomto konaní účtované v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., a to za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a 1-krát účasť na pojednávaní po 31,54 Eur, ku ktorým prináleží režijný paušál, z toho 2-krát k prvým dvom úkonom právnej služby po 7,81 Eur a 1-krát vo výške 8,04 Eur, čo spolu činí sumu 118,28 Eur. S poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. uložil priznané trovy právneho zastúpenia zaplatiť na účet advokátky, ktorá zastupovala odporcu v tomto konaní.

Rozhodnutie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok okresný súd odôvodnil ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v zmysle ktorého je navrhovateľ oslobodený od platenia súdnych poplatkov a s prihliadnutím na fakt, že odporca nebol oslobodený od súdnych poplatkov. Okresný súd ho preto pri aplikácii ust. § 2 ods. 2 citovaného zákona zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 27,50 Eur určenej Sadzobníkom súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Uviedol, že navrhovateľ nepravdivo v konaní tvrdil, že si vyhľadal iného dodávateľa okien a ich príslušenstva a následne mal už iný zmluvný vzťah s inou osobou. Pokiaľ navrhovateľ poprel, že nedostal príslušenstvo k oknám od odporcu a že mu odporcom nebola zaslaná faktúra za tovar (vyúčtovanie), nejedná sa o pravdivé tvrdenia. Pravdivosť tvrdení odporcu preukazuje fotokópia faktúry + dodací lístok zaslaný na adresu navrhovateľa. Rovnako odporca navrhol vypočuť v konaní svedkov, a to Y. J., ktorý osobne doviezol doplnky na firmu Oknodizajn a ďalej p. T. Y., majiteľa spoločnosti, ktorý toto príslušenstvo osobne odovzdal navrhovateľovi. Pokiaľ tieto návrhy neboli prvostupňovým súdom akceptované, došlo z jeho strany k neúplnému zisteniu skutkového stavu, keďže nevykonal dôkazy navrhnuté odporcom na zistenie rozhodujúcich skutočností. Odvolateľ tiež zdôraznil, že nebol okresným súdom riadne poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom podľa § 212 ods. 1, 2 písm a) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p., za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a návrh navrhovateľa o zaplatenie sumy 460,00 Eur s príslušenstvom aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku napadnutého odvolaním zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky odporcu uvedené v opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že medzi účastníkmi bola dňa 24.02.2012 uzavretá zmluva o dielo v zmysle ust. § 631 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa odporca ako dodávateľ zaviazal vyhotoviť pre navrhovateľa ako objednávateľa plastové okná s príslušenstvom v lehote 30 dní od zaplatenia zálohy vo výške 2.000,00 Eur. Uvedenú zálohu prevzal odporca od navrhovateľa dňa 27.02.2012, avšak okná s príslušenstvom navrhovateľovi napriek tomu nedodal a prevzatú zálohu mu nevrátil, ale ju minul na iné účely. Tým vznikla navrhovateľovi škoda vo výške 2.000,00 Eur. Z uvedenej sumy v priebehu skráteného vyšetrovania uhradil odporca navrhovateľovi sumu 1.540,00 Eur a zvyšnú časť mu nevrátil. Navrhovateľ listom zo dňa 11.06.2012, ktorý bol doručený odporcovi dňa 20.06.2012 v dôsledku toho od zmluvy odstúpil. S poukazom na ust. § 451 ods. 1 a Občianskeho zákonníka vznikla odporcovi povinnosť vrátiť navrhovateľovi zvyšok zálohy predstavujúcu žalovanú istinu vo výške 460,00 Eur, t.j. sumu o ktorú sa bezdôvodne na úkor navrhovateľa obohatil. Okresný súd preto postupoval správne, keď uložil odporcovi rozsudkom zaplatiť navrhovateľovi žalovanú istinu. Rovnako správny bol i postup súdu pokiaľ priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške uvedenej v napadnutom rozsudku, a to s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka pri aplikácii ust. § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

S poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p., ktoré tvorili základ potvrdzujúceho rozhodnutia v danej odvolacej veci, odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihladením na uvedené zákonné ustanovenia dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočne východiská pre vyslovenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti jeho rozhodnutia. Aj podľa názoru odvolacieho súdu odporca sa bezdôvodne obohatil na úkor navrhovateľa, keď mu po odstúpení od zmluvy o dielo nevrátil zvyšnú časť zálohy vo výške 460,00 Eur. Keďže tak neurobil od nasledujúceho dňa po doručení odstúpenia od zmluvy t. j. od 26.06.2012 sa dostal do omeškania so zaplatením celej sumy 2.000,00 Eur a následne po zaplatení sumy 1.540,00 Eur dňa 22.03.2013 už navrhovateľovi prináležia len úroky z omeškania zo sumy 460,00 Eur od 23.03.2013, a to vo výške 9% ročne až do zaplatenia, tak ako bolo uvedené v napadnutom rozsudku. Úvaha okresného súdu v prejednávanej veci nebola ľubovoľná, ale vychádzala z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedala skutočnostiam, ktoré boli v dokazovaní zistené, vyhodnotenie a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyiac, okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil.

Ani námietka navrhovateľa, že nebol prvostupňovým súdom poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. nie je dôvodná. Obsahom predvolania na pojednávanie nariadené na deň 07.02.2014,

ktoré prevzal odporca dňa 27.12.2013 je aj poučenie, že účastníci musia všetky dôkazy a skutočnosti predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p. (č. I. 16 až 17 spisu). Rovnaké poučenie vyplýva aj zo strany 4 zápisnice o súdnom pojednávaní zo dňa 07.02.2014. Pokiaľ teda navrhovateľ v odvolacom konaní predložil ďalší dôkaz, a to faktúru č. 05/2012 zo dňa 03.04.2012 s dátumom splatnosti dňa 17.04.2012 vystavenú od odporcu na sumu 2.603,50 Eur, v ktorom účtoval navrhovateľovi plastové okná v trojskle s interiérovými parapetami, ako aj podací lístok k tejto zásielke, odvolací súd s poukazom na ust. § 205a ods. 1 O.s.p. na tieto dôkazy už nemohol prihliadať.

Okresný súd v prejednávanej veci na základe vykonaného dokazovania zistil správne skutkový stav a následne vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 132 O.s.p. a aj správne vo veci rozhodol.

Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania a taktiež výrok o povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Odporca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si navrhovateľ náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.